# לכהט רין אבןט ראעלי

תורבי המייר

טרם אדבר אני שוגג אבל חוטא ..
וכסות כלימה וכלמתי חטא ובוש עוטה.
תולה אדמה וכירעה זבול נוטה.
רבו. כשעי עשה כטוב בעיניך ..

רבון וכו'

אהבה ולבי כמו דונג במועים.
צלול ושרוף אהה באש ובמים.
חנון ורחום יולך ארך אפים.
צרתי וסרתי וחטאתי לפניך.

רבון וכו'

פודה ועונה ענה את עם המוניך:
רחם והבט והשקף ממעוני־ך:
פרוש עליהם כאור בקר עדניך:

בין ביום בין בלילה כך: שבות של עינוי
בין ביום בין בלילה" וצריך להוסיף מחול
על הקדש בכניסתו וביציאתו שנא' ועניתם
את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב"
כלומר תתחיל לצום ולהתענות מערב
תשעה סמוך לעשירי שנא' מערב עד
ערב תשבתו שבתכם" נשים שאוכלות
ושותות עד חשיכה ואם אינן יודעין
שמצוה להוסיף מחול על הקדש אין
מוחין בידן שלא יבואו לידי איסור שהרי
אי אפשר שיהיה שוטר בבית כל אחד
ואחד להזהיר נשיו והנח להם שיהיו שוגגין
ואל יהיו מזידין וכן כ הרוכה
לזה"

ר' חנניא בן עקשיא אומר רצה המקום ברוך הוא לזכות
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנא' ה' חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר"

תם בעון תלה"

שנ׳ כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה·· מאחר שענש
הכתוב כרת למי שלא התענה למדנו
שמוזהרין אנו בו על אכילה ושתיה· וכל
האוכל ושותה בו בשוגג חייב קרבן חטאת
קבועה·· וכן למדנו מפי השמועה
שאסור לרחוץ בו או לסוך או לנעול
את הסנדל או לבעול·· ומצוה לשבות
מכל אלו כדרך ששובת מאכילה ושתיה
שנ׳ שבת שבתון·· שבת לענין
מלאכה· שבתון לענינים אלו·· ואין
חייבין כרת או קרבן אלא על אכילה ושתיה
בלבד·· אבל אם רחץ או סך או בעל
או נעל מכין אותו מכת מרדות··
כיום ששבות מלאכה בו

ויבצע ויתקן אותו לאכילה.. ובן
מפצעין באגוזין ומפררים ברמונים מן
המנחה ולמעלה מפני עגמות נפש..
ויום הכפורים שחל להיות בשבת אסור
בקניבת ירק ובקליעת אגוזים ובפירור
הרמונים כל היום וכבר נהגו כל העם
בשנער ובספרד ובמערב שלא יעשו.
אחד מכל אלו ביום הצום אלא הרי הוא
בשבת בלבד.. מצות עשה
אחרת יש ביום הכפורים והיא לשבות
בו מאכילה ושתיה שנא׳ תענו את
נפשותיכם מפי השמועה למדו ענוי
שהוא לנפש הוא הצום.. וכל הצם
בו היום מצות עשה וכל האוכל ושותה
בו בטל מצות עשה ועבר על לא תעשה